

hyggelig undersøge, om der var noget Medlem, der havde Interesse, om endog en meget fjernliggende — og den her er meget fjernliggende — af at se denne Foranstaltning gennemført, og viste det sig, turde Finansudvalget ikke røre sig. Vi ville faae en Mængde af Spørgsmaal, hvor Finansudvalget vilde blive nødt til at foretage en helt anden Overveielse af Sagen, medens man hidtil har staaet siden 1849 frit med Hensyn til denne Sag. Ogsaa den Betragtning maa jeg altsaa tilbagevise; men det Urigtige, der er fremført dette Spørgsmaal vedkommende, maa jeg bede slaaet fast. Man har ingen Anledning til at træde op mod Udvalget paa den Maade, som man her har gjort.

Scavenius: Jeg tillod mig at udvikle den ganske simple Grund, som Mindretallet har havt til at tiltræde dette Forslag, nemlig den, at det forekom os, at der paa det Punkt i denne Egn trængtes til en saadan Skole, som her er Tale om at oprette. Nu erklærede til min store Forundring den ærede Ordfører for Udvalget, at det slet ikke undrede ham, at Mindretallet i denne Sag, som i saa mange andre, fulgte sin egen Streg, tror jeg, han udtrykte sig; men saa maa jeg antage, at Hvertallet har havt ganske andre Grunde til at anbefale Forslaget, og det vil interessere mig meget at faae dem at vide; os ere ikke andre bekendte — Naar den ærede Ordfører dernæst vilde hævde, at det ikke var ham, der var begyndt at blande det politiske Moment ind i denne Sag, kommer det af, at den ærede Ordfører paa den mærkelige Maade, som han gjorde, misforstod den ærede Ministers Udtalelse —, skjøndt jeg ikke hørte den ærede Ordførers første Udtalelse, har jeg hørt Ministerens —, som om Ministeren i fjerneste Maade havde fremdraget noget politisk Moment i denne Sag.

Brig: Den ærede Ordfører har været, for at bruge hans eget Udtryk, saa varm i denne Sag, at det ikke undrer mig, at han fuldstændig har misforstaaet, hvad jeg tillod mig at sige. Jeg har ikke talt et eneste Ord om, at det var urigtigt, at Finansudvalget har behandlet denne Sag, ikke med den fjerneste Antydning.

Ordføreren (Berg): Da jeg hører, at de ærede Medlemmer, som sidst talte, mene, at det hele beroede paa en Misforstaaelse, antager jeg, at vi tilsidst blive enige om Forslaget, og at det vil gaa sin gode Gang; jeg skal derfor ikke fortsætte Diskussionen, men antage, at vi have havt godt af denne Debat alligevel.

S. M. Hansen: Jeg vilde gjerne tillade mig at udbede mig en liden Oplysning af den ærede Ordfører; det er i Virkeligheden for, at jeg for mit Vedkommende kan komme til at

stemme samvittighedsfuldt om det foreliggende Forslag; det Spørgsmaal, jeg vil tillade mig, søger ikke at kaste nogen som helst Lidenskab ind i Debatten. Det er dette, at for mig staaer det saaledes, at man ved at bidrage til en Skole bør følge de Principer, som hidtil maatte være fulgte af Folkethinget. Jeg kan altsaa godt forstaa, at man vil støtte en saadan Skole, naar man har Bished for, at den handler paa rette Vis; men nu staaer det for mig, som om man hidtil har søgt at faae den rette Garanti for, at Skolen virker paa lideligt, og at man anvender sine Penge paa rette Vis, ved at den paagjældende Kommune ogsaa skal yde Bidrag til Skolen. Man har villet have Bished for, — jeg erindrer det tydeligt ved Slagelse Realskole —, at Byen viser Skolen Interesse og Liddid ved at støtte den med sine Kapitaler og give den et tilsvarende Tilskud. Her søger man Garantien paa anden Vis — det er muligt, at det er rigtigt her —, men jeg maa tillade mig at spørge den ærede Ordfører, som er meget mere inde i disse Ting end jeg, om det før har været saa, at man fra Statens Side har bevilget Tilskud uden at kræve den Garanti, som ligger i, at vedkommende Kommune eller Amt støtter Sagen ogsaa fra sin Side? Jeg fremspør dette, fordi det er mit Ønske i denne Sag at stemme uden nogen Formodning om, at der skulde ligge Spor af personlig Interesse bag ved; jeg tror ikke saadant, jeg har heller ikke forstaaet Kultusministeren, som om han mente saadant, han har kun advaret om, at man i saa Henseende skulde være forsigtig. Jeg siger altsaa, at jeg for mit Vedkommende holder mig forviøst om, at der ikke er Spor af personlig Interesse og Betragtninger i den Retning, som have ledet Finansudvalget til at stille dette Forslag. Men naar jeg har sagt det, kan jeg ikke negte —, jeg kjender jo til at være betroet Styrelsen af offentlige Midler —, at for den, der ofte har Advaret for at give til Spire og Benstre —, jeg sigter ikke til Partierne men til forskjellige Folk —, er den Beskyldning at man fra offentlige Autoriteters Side handler — her er ikke Tale om letsindigt — men partisk for Venner og Fjender, grumme alvorlig og derfor vilde det gjøre mig saare ondt, om det virkelig skulde forholde sig saa —, jeg har ikke været Partigænger hverken til den ene eller den anden Side, — om Ordføreren havde Ret i sin Beskyldning, at Regjeringen hidtil i nogen væsentlig Grad ved at disponere over offentlige Midler havde taget Hensyn til Slægt og Venner. Forsaavidt det rettes mod et Parti, jeg har nogen Interesse for, vil jeg sige, at ser man hen til de to Steder i Annærmingerne, Till. A. Sp. 559—60 og 571—72, hvor Navnene findes paa de Mænd, som faae Understøttelse af Statskassen, kan man ikke regne Mænd som Chr. Winther, Paludan Müller, Wade, osv. til et eller andet Parti. — Jeg tror, at de Herrer tage feil, at fordi de Understøttel-